

ဦးတင်ဦး [ကျရှင်]

ပစ်တိုင်းထောင်
စိတ်ပေး
တည့်တည့်
ဈေး

အမှာ စာ

စာဖတ်သူ၏ လက်ဝယ်ရောက်ရှိနေသော ဤစာအုပ်မှာ ကျွန်တော် ၏ (၁၃) အုပ်မြောက် ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်အရင်က ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသော ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် ၁၂ အုပ်တွင် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၌ Family တိုက်က ထုတ်သော မိသားစုနှင့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၌ ဒီသာပါမောက်စာပေက ထုတ်သော အတွေ့အကြုံနှင့် အတွေးအမြင်တို့ မှ အပ ဤစာအုပ်များ ၏ အမည်ကိုပေးရာ၌ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် ပါသည့် ဆောင်းပါးတစ်ခုခု၏ ခေါင်းစဉ်ကိုယူ၍ အမည်တပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ။ ဥပမာ - သမိန်ဗရမ်း တစ္ဆေအကိုက်ခံရခြင်း၊ ပညာတတ်ခြင်း မတတ်ခြင်း စသည် ဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မိသားစုဟူသော ထိုအမည်ကို ပေးခဲ့ခြင်းမှ ထိုစာအုပ်ပါ ဆောင်းပါးအားလုံးသည် မူလတုန်းက မိသားစု (Family) မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးခဲ့သော ဆောင်းပါးများ ချည်း ဖြစ်သည့်အပြင် ရေးသားသော အကြောင်းအရာများကလည်း မိသားစုဘဝနှင့် စပ်ဆိုင်ရာတို့ ချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

အတွေ့အကြုံနှင့် အတွေးအမြင် ဟူသော စာအုပ်မှာ မူ တကယ်တော့ စာတွေက အသစ်မဟုတ်ပါ။ ယခင်ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များ တွင် ပါပြီးသားတွေထဲက ထုတ်ဝေသူက သူ့စိတ်ကြိုက် ကောင်းနိုးရာရာတွေကို ပြန်ရွေး၍ စုစည်းထုတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ စာအုပ်အမည်ကိုလ

ည်း သူ့စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်၍ ကျွန်တော့်သဘောတူညီချက်ယူပြီး အမည်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ယခုစာအုပ်၏ ခေါင်းစဉ်အမည်မှာ မူ ယခင်ထွက်ပြီး ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ နှင့်မတူ တစ်မူကွဲနေသည် ဟု ပြောရပါမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထုတ်ဝေသူသည် တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ စွယ်တော်ရွက်ကို သဘောကျလေသလောမသိ၊ နှစ်ခေါင်းစဉ်ပေါင်းမှ တစ်မည်ဖြစ်လာအောင် အမည်ခေါင်းစဉ် တပ်ပေးလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

နှစ်ခေါင်းစဉ်ဆိုသည် မှာ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလထုတ် သရပါမဂ္ဂဇင်း အတွဲ (၂)၊ အမှတ် (၁၀) ပါ ပစ်တိုင်းထောင်စိတ် မွေးမြူနည်းနှင့် ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ မဂ္ဂဇင်းအတွဲ (၂၇)၊ အမှတ် (၂) ပါ တည့်တည့်တွေးကြပါ ဟူသော ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်များကို ဆိုလိုပါသည်။ ။ ယင်းခေါင်းစဉ်နှစ်ခုကို ပေါင်း၍ Wisdom House မှ ဆရာကြည်ရွှန်းက အမည်တပ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ စာမူများကို ထုတ်ဝေသူများအားပေးရာ၌ ကျွန်တော် တပ်ပေးလိုက်သော အမည်အတိုင်း လက်ခံရန်မဟုတ်ဘဲ သူတို့ စိတ်မှာ သင့်မည်ထင်ရာ အခြားခေါင်းစဉ်တစ်မျိုးဖြင့် ပြောင်းလဲ အမည်ပေးလိုကလည်း ပေးနိုင်ကြောင်းပြော၍ ပေးလေ့ ရှိပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်အရင်က ထွက်ထားပြီးသော ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် တစ်ဒါဇင်တို့ ၏ ခေါင်းစဉ်အမည်များမှာ ကျွန်တော်ပေးသည့် အမည်များ ချည်း မဟုတ်ပါ။ ဥပမာ-ကျွန်တော်၏ ပထမဦးဆုံး ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်၏ အမည် သမိန်ဗရမ်းတစ္ဆေ အကိုက်ခံရခြင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော်ပေးသော အမည်လည်း မဟုတ်၊ ထုတ်ဝေသူရွေးသောအမည်လည်း မဟုတ်။ ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့ နှင့် တစ်မြေကွာတစ်ရေခြား ဖြစ်နေ

သော ကဗျာဆရာ ကိုအောင်ဝေး ပေးခဲ့သော အမည် ဖြစ်သည်။ ။ ကိုအောင်ဝေးသည် ထုတ်ဝေသူနှင့် စာရေးဆရာ ကျွန်တော်တို့ အကြားမှာ သူ့အတွက် ဘာအကျိုးမျှ မရဘဲ စေတနာ့ဝန်ထမ်းဖြင့် ထိုအမည်ကို ရွေးပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ထိုစာအုပ်၏ ကျောဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသည့် ဆရာအောင်သင်းဆောင်းပါးထဲမှ စာကိုယူထားသည့် ကောက်စာကိုလည်း သူပင် စီစဉ်ထည့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် သူ ထိုသို့ စေတနာဖြင့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးသွားသော ကျေးဇူးကြောင့်ပင်လျှင် ကိုအောင်ဝေးကို မမေ့နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ ။

ယခုလည်း ဆရာကြည်ရွှန်းက ကျွန်တော့်ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်၏ အမည်ကို နှစ်လွှာပေါင်းမှ တစ်ရွက်မည်သော စွယ်တော်ရွက်ပမာ 'ပစ်တိုင်းထောင်စိတ်မွေး တည့်တည့်တွေး' ဟူသော နှစ်ခေါင်းစဉ်ပေါင်းတစ်မည်လုပ်ကာ "ဆရာ...အဲဒီလို ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်ရရင် မကောင်းလား" ဟု ကျွန်တော့်သဘောထားကို မေးပါသည်။ ။ သူသည် ကျွန်တော်၏ ကိုးအုပ်မြောက် ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် အကောင်းမြင် အမှန်တွေးကို ထုတ်ဝေခဲ့သူဖြစ်ရာ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် မူ သူက စာဖတ်သူများအား တည့်တည့်တွေးစေချင်သော စေတနာ ဖြစ်ပေါ်လာပုံရသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေသည် အလိမ့်အလဲ များ လှသော ဘဝတွေထဲတွင် ရုန်းကန်နေကြရသူတွေ များ လှပေရာ လဲလျှင်ပြန်မထချင်ဘဲ ကျရာနေရာမှာ ထောင်နေ၊ မတ်နေစေချင်သော ဆန္ဒလည်း သူ့စိတ်မှာ ပေါ်နေပုံရသည်။

။

ဘဝတွင် မလျှော့သောခွဲနှင့် ပစ်တိုင်းထောင်စိတ်ထားတတ်ဖို့ လိုသည် ကလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ကံဇာတ်ဆရာက အချိန်စောစော ပင်စင်ယူစေကာ တွဲဖက်ကျောင်းဆရာအဖြစ် ပစ်ချလိုက်သောအခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထောင်နေ မတ်နေအောင် ကြိုးစားနေနိ

င်ခဲ့သဖြင့် လူရိုသေရှင်ရိုသေလည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

အရာရာမှာ တည့်တည့်တွေးတတ်ဖို့ လည်း လိုပါသည်။ ။ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ပြန်ကြည့်ရာတွင် မကောင်းတာတွေ့လျှင်လည်း ငါဒီနေရာမှာ မ ကောင်းဘူးဟု တည့်တည့်တွေးနိုင်ရပါမည်။ ပန်းပန်လျက်ပါ ဇာတ် ကားထဲမှ မဗေဒါပြောသည့် "လူတွေဟာ ကိုယ့်အတွက်တော့ တစ်ကွက် ချန် တွေးတတ်တာချည်းပဲ" ဟူသော စကားကဲ့သို့ တစ်ကွက်ချန်မနေဘဲ အမှန်အတိုင်း တည့်တည့်တွေးတတ်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ။ ထိုသို့ တွေး တတ်လျှင် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဆိုသူတွေ တစ်ကွက်ချန် ပြောတာကိုလည်း အတည့်အတိုင်း တွေးတတ်လာစရာ ရှိပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ထုတ်ဝေသူ ဆရာကြည်ရွန်း ရွေးချယ်ထားသော စာအုပ် ခေါင်းစဉ်အမည်ကို ကျွန်တော်လည်း သဘောကျကာ ထိုအတိုင်းပင် အ မည်တပ်၍ ထုတ်ဝေရန် ကျွန်တော် သဘောတူလိုက်ပါသည်။ ။

Wisdom House စာအုပ်တိုက်သည် ကျွန်တော်၏ စာအုပ်များကို ထု တ်ဝေပေးနေသော စာအုပ်တိုက်ဖြစ်သည်။ ။ ဝါကျအမျိုးမျိုးပြောင်းလဲ ရေးသားပုံနှင့် အင်္ဂလိပ်စာဆောင်းပါးများ ဟူသော အင်္ဂလိပ်နှင့်စပ်ရာ စာအုပ်များကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခြင်းနှင့် ပြ သနာဖြေရှင်းခြင်းဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာများ ၊ ယနေ့ပင် ကောင်းအောင် လုပ်နှင့် ထိပ်တန်းသဘောထားဟူသော ဘာသာပြန်စာအုပ်များကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ဆောင်းပါးပေါင်းချူ ပ် စာအုပ်များ အနေဖြင့်လည်း ဤစာအုပ်နှင့်ပါဆိုလျှင် နှစ်အုပ်ရှိသွား ပေပြီ။ နောက်ထပ်ထုတ်ရန် စီစဉ်နေတာတွေလည်း ရှိသေးသည်။ ။ ထို သို့ ကျွန်တော်၏ စာအုပ်များကို စိတ်လိုလက်ရ ထုတ်ပေးနေခြင်းအတွ က် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းကို (အမှာ စာနှင့် ဆိုင်လှမည် မထင်သော်လ

ည်း) စကားစပ်၍ ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်ရပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ပါ စာများ နှင့် ပတ်သက်၍ မူ ကျွန်တော် စာဖတ်သူများ နှင့် အထူးတလည် မိတ်ဆက်ပေးမနေတော့ပါ။ စာဖတ်သူများကိုယ်တိုင် ဖတ်ကြည့်ကြပါတော့ဟု သာ ပြောလိုပါသည်။ ။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်စာများ နှင့် ပတ်သက်၍ ယေဘုယျသဘောကို ကား အနည်းငယ် ပြောကြားလိုပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် အသက်အရွယ်အတန်ကြီးချိန် ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် မှ စာရေး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။ ယခု ၂၀၁၂ ခုနှစ်အထိဆိုလျှင် စာရေးသက်တမ်း ၁၄ နှစ် ရှိသွားပေပြီ။ ထို ၁၄ နှစ်ကာလအတွင်း၌ ကျွန်တော်ရေးခဲ့သည်မှာ ဝတ္ထုလိုစာတွေ အချို့ပါသော်လည်း အများ စုမှာ ဆောင်းပါးတွေ ချည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤအမှာ စာရေးချိန်အထိ ပုဒ်ရေ ၁၃၀၀ ကျော်ကျော် ရှိနေပါပြီ။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် ပုဒ်ရေ ၉၀-၁၀၀ လောက် ရေးနိုင်ခဲ့သည့်သဘော တွေ့ရသည်။ ။ စာအုပ်အနေဖြင့်လည်း ဤစာအုပ်အပါအဝင် အုပ် ၂၀ ထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်သည်။ ။ ထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်ဆဲ ငါးအုပ်၊ ခြောက်အုပ်လောက်လည်း ရှိနေသေးသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ပျမ်းမျှအားဖြင့် နှစ်နှစ်လျှင် သုံးအုပ်နှုန်းလောက်တော့ ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ။

ထိုမျှသော အရေအတွက်ရှိသည့် စာတွေထဲတွင် ဂလိုဘယ်လို အင်္ဂလိပ်စာ မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ်ရေးသည့် အင်္ဂလိပ်စာနှင့် စပ်ရာ ဘာသာပြန်များ ၊ တော်ဝင်ပန်းနှင့် Account Care ဂျာနယ်တို့ တွင် အပတ်စဉ်ထည့်ခဲ့သော ဘာသာပြန်စာများကို နုတ်ဖယ်လိုက်လျှင် စာတွေမှာ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ရော ဂျာနယ်တွေမှာ ပါ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်နှင့် ရေးသောစာများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

ထိုစာများကို ခြုံ၍ သုံးသပ်ကြည့်လျှင် စောစောပိုင်းစာများ တွင် ဆောင်းပါးဟု ပင် ခေါ်ရစေကာမူ နှလုံးသားမှာ လည်း ခံစားရ၊ ဦးနှောက်တွင် လည်း စဉ်းစားရသော စာမျိုးတွေ ပါခဲ့သည် ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ။

နောက်ပိုင်းစာများ တွင် ခံစားမှုမပါဟု ပြောမရသော်လည်း စဉ်းစားစရာပိုကဲသည့် စာတွေများ လာသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ ထိုသို့ စဉ်းစားဖွယ်တွေ ကဲသည့်စာများ တွင် လည်း အတော်များများက လူငယ်စာဖတ်ပရိသတ်ကို ဦးတည်ရေးသော စာများ ဖြစ်နေသည် ဟု ကျွန်တော် ထင်သည်။ ။

လူငယ်တွေကို ဦးတည်ရေးသောစာများ ပိုများ လာခြင်းတွင် အကြောင်းနှစ်ရပ် ရှိပါသည်။ ပထမတစ်ကြောင်းမှာ ကျွန်တော့်ဘက်က အကြောင်းဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် မကြာခင် အသက်အားဖြင့် ၇၃ နှစ်ထဲသို့ ရောက်ပါတော့မည်။ ကျွန်တော့်အရွယ်သည် လူကြီးဟု ပြောရမည့်အရွယ်ပင်။ သို့ရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ကြည့်သည့်အခါ လူကြီးဟု သာဆိုရ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ လေးစားသွေးကြီးလောက်စရာတွေ ဆိုလို့ လည်း မည်မည်ရရ မရှိပါကလား၊ ဂဏန်းသာ ကြီးလာခြင်းမျိုးကများ နေပါကလားဟူသော အတွေးမျိုး ဝင်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် လူငယ်တွေကို မနွေကထက် ယနေ့ အသက်တစ်ရက်ပိုကြီးလာသော ကြီးနည်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး သန်စွမ်းနုပျိုချိန်တွင် တစ်နေ့တစ်ခြား တကယ်ကြီးရင့်လာသူမျိုး ဖြစ်စေချင်သည်။ ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သေတော့ အသက် ၃၀ ကျော်အရွယ်ကာလမျှသာ ဖြစ်သည်။ ။ သို့ရာတွင် သူသည် ကြီးမြတ်သူတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် သေသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုသို့သော သဘောမျိုးတွေ နှလုံးသွင်းမိစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် လူငယ်တွေကို ဦးတည်သော စာများကို ကျွန်တော် နောက်ပိုင်းတွင် အရေးများ လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤသည် မှာ ကျွန်တော့်ဘက်က အကြောင်းဖြစ်

ပါ၏။

နောက်တစ်ကြောင်းမှာ အယ်ဒီတာများ ဘက်က အကြောင်း ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော်သည် အမှန်တကယ်လည်း စေတနာထည့်ရေးသဖြင့် အချို့ဆောင်းပါးများ သည် လူငယ်များ အတွက် အကျိုးရှိနိုင်သော ဆောင်းပါးတွေ ဖြစ်နေ၏။ ထိုအခါ အယ်ဒီတာများက ဘယ်မဂ္ဂဇင်းထဲမှ ဆောင်းပါး ဘယ်ပုံကောင်းသည် ဆိုကာ ကိုယ်ကိုင်သည့် မဂ္ဂဇင်းတွင်လည်း ထိုစာမျိုးကို ပါစေလိုသည် ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ထံမှ လူငယ်ဆောင်းပါးများ တောင်းကြသည် ။ သို့ဖြင့် အယ်ဒီတာများ ဆန္ဒလိုက်ကာ ထိုဆောင်းပါးမျိုးတွေပင် ရေးဖြစ်ရပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် အကြောင်းနှစ်ရပ်ကို အရင်းခံကာ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော့်စာများ တွင် လူငယ်များကို ဦးတည်ရေးသော စာတွေ ပိုများ လာခြင်းဖြစ်သည် ။

ယခု စာဖတ်သူလက်ဝယ်ရောက်နေသော စာအုပ်တွင် ထိုသို့သော စာများ လည်း ပါဝင်ပါလိမ့်မည်။ လူငယ်တွေကို ဦးတည်ရေးသောစာဆိုပေမဲ့လည်း လူကြီးများ အတွက်လည်း အကျိုးရှိနိုင်ပါ၏။ 'မသိသူကျော်လွှား' ဟူသော မြန်မာစကား ရှိသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သည် ကြီးပင် ကြီးလာကြသော်လည်း ဘဝအတွက် အချို့သော သိစရာများကို ကျော်လွှားပြီး ကြီးလာမိခဲ့ရသည် ကို တွေ့ရှိတတ်ပါသည် ။

ဤစာအုပ်တွင် ပုဂ္ဂလိကခံစားချက်ဘက်ကဲသော 'ကျွန်တော့်ဆရာများ ' လိုဆောင်းပါးမျိုးလည်း ပါနေကြောင်း ကျွန်တော် ပြန်တွေ့ရသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုစာမျိုးကလည်း တွေးစရာသော်လည်း ရလာတတ်သည် ။ ကုသိုလ်စိတ်သော်လည်း ဝင်လာတတ်သည် ။ သဘောကိုသာ ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ ဘာရလားစေရမည်ဟူ၍ ကား ကျွန်တော် တာဝန်မခံနိုင်ပါ။ စာဆိုသည် မှာ ဖတ်သူအပေါ် တ

ည်နေတာလည်း ရှိတတ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်အမှာ စာ အတန်ရှည်သွားပြီ ထင်ပါသည်။ ။ အမှာ စာ နိဂုံး မချုပ်မီ ကျွန်တော့်စာများကို ဖတ်ရှုအားပေးကြသည့် စာဖတ်ပရိသတ် ကို ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ပြောလိုပါသည်။ ။ စာဖတ်သူများက အားမ ပေးလျှင် ဦးတင်ဦး (ကျူရှင်) ဟူ၍ ဖြစ်စဖွယ်မရှိကြောင်း ကျွန်တော် သိ ထားသဖြင့် ထိုကျေးဇူးစကားကို ဆိုရပါသည်။ ။

စာဖတ်သူများ ကိုယ်ကျန်းစိတ်ခိုင်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်ကြပါစေ။

ဦးတင်ဦး (ကျူရှင်)

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၅ ရက်

*

ပစ်တိုင်းထောင်စိတ် မွေးမြူနည်း

အင်္ဂလိပ်လိုရေးထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ဖူးသည် ။ စာအုပ် ခေါင်းစဉ်မှာ How to Build a bulletproof spirit ဟူ၍ ဖြစ်သည် ။ ကျွန် တော်က ထိုစာအုပ်ခေါင်းစဉ်ကို သတိရပြီး ကျွန်တော်၏ ဆောင်းပါးကို အထက်ပါအတိုင်း 'ပစ်တိုင်းထောင်စိတ် မွေးမြူနည်း' ဟု ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်ကို လူတိုင်း တွေ့ဖူးပါသည် ။ ပစ်လိုက်တိုင်း လိ မ့်မသွားဘဲ ထောင်နေတာကို တွေ့ကြရမည်။ ပစ်တိုင်းထောင်သည် အ ဘယ့်ကြောင့် ပစ်လိုက်တိုင်း ထောင်နေပါသနည်း။

ပစ်တိုင်းထောင်နေအောင် ပစ်တိုင်းထောင်အရုပ်၏ အောက်ခြေပိုင်း ကို ပို၍ ကျယ်ပြန့်အောင် အလေးချိန် ပို၍ လေးအောင် စီမံထားတော့ အ လေးချိန်များ ရာ အပိုင်းက အောက်ဘက်၌ သာကျ၍ တည်နေခြင်း ဖြစ် ပေသည် ။

လူ့ဘဝကို ဖြတ်သန်းရာတွင် အကောင်းအဆိုး အမျိုးမျိုးကို ကြုံကြရ သည် ။ ထိုအကောင်းအဆိုးများကို လောကဓံဟူ၍ ခေါ်ပြောလေ့ ရှိသည် ။

လောကဓံဆိုသည် မှာ လောကဓမ္မမှ လာသော စကား ဖြစ်သည် ။ လောကဓမ္မဆိုသည် မှာ လောကတွင် ဖြစ်တတ်သော တရားတို့ ကို ဆို လိုခြင်းပင်။

လောက၌ အောင်မြင် အဆင်ပြေနေသော အခြေအနေမျိုးနှင့် ကြုံတတ်သလို ရှုံးနိမ့်အခက်အခဲတွေ့သည့် အခြေအနေမျိုးနှင့်လည်း ကြုံရတတ်သည်။ ။

လူတို့ သည် အောင်မြင်အဆင်ပြေနေလျှင် ပြုံးပျော်ရွှင်မြူး၍ နေတတ်ကြသော်လည်း ရှုံးနိမ့်အခက်အခဲတွေ့သည့် အခြေအနေမျိုးနှင့် ကြုံရသည့်အခါတွင် ကား ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်လိုဖြစ်၊ ညည်းညူငိုကြွေး ဖြစ်လိုဖြစ်၊ လက်မှိုငြိချ၍ နေလိုနေနှင့် မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်ကြတော့သည်။ ။

ထိုသို့ လောကဓံဆိုးနှင့် ကြုံသည့်အခါတွင် လည်း ဣန္ဒြေ ရရ မနေနိုင်၊ ရင်ဆိုင်နိုင်အောင် မကြံမီကတည်းက ပစ်တိုင်းထောင်စိတ် မွေးမြူထားရမည်။ ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်သည် ပစ်လိုက်တိုင်းထောင်နေဖို့ အရုပ်အောက်ခြေမှာ အလေးချိန် တိုးထည့်ထားသလို မိမိ၏ စိတ်ကိုလည်း အလေးချိန်တိုးအောင် ပြုထားနိုင်ပါက အခက်အခဲနှင့် ကြုံလည်း မဖြူဘဲ လောကဓံကို အံတုသွားနိုင်ပါမည်။

ပစ်တိုင်းထောင်စိတ်ဓာတ် မွေးမြူနိုင်ရန် အရေးကြီးသော အချက် (၅) ချက်လောက် အကြံပေးလိုသည်။ ။

ပထမအချက် - ပြဿနာကြုံလျှင် ကျော်လွှားလွန်မြောက်နိုင်သည့် အတွင်းအားရှိသည် ဟု သိထားပါ။

ကျွန်တော် တစ်ခါက ရနံ့သစ်မဂ္ဂဇင်းတွင် "အားညစ်ခုန်လျှင် လွတ်ပါသည် " ဟူသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးဖူးသည်။ ။

ထိုဆောင်းပါး၏ အနှစ်သာရမှာ တစ်ညသ၌ ရွာတစ်ရွာတွင် ဂျင်ဝိုင်းလန့်၍ ပြေးကြရာတွင် ငါးပေကျော်လောက် အမြင့်ရှိသည့် သံဆူးကြိုး

အတားအဆီးကို အားညစ်၍ ခုန်လိုက်ရာ လွတ်သွားခဲ့ပုံ အတွေ့အကြုံကို အခြေခံ၍ အခက်အခဲကြုံလျှင် အခက်အခဲကို မကြောက်သင့်၊ လူတိုင်းမှာ မိမိတို့ သတိမထားမိသော အားတွေရှိသည် ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က အဝေးခုန်၊ အမြင့်ခုန်၊ အားကစားပြိုင်ပွဲများတွင် ဝင်ပြိုင်ဖူး၏။ ၅ ပေ ၂ လက်မလောက် အမြင့်ကို ခုန်နိုင်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သံဆူးကြိုးကို ခုန်ရန်မှာ အခုန်ပြိုင်ပွဲမှာ ခုန်ရသလိုမျိုး မဟုတ်။ အခုန်ပြိုင်ပွဲမှာ က ကြိုးတန်းကို ခုန်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ မလွတ်လည်း ကြိုးနှင့်တိုက်မိဖို့ သာ ရှိသည်။ ။ သံဆူးကြိုး ခုန်ရသည် က မလွတ်လျှင် အသားစုတ်ပြတ်သွားနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သံဆူးကြိုး ၅ ပေကျော်အမြင့်ကို ခုန်ဖို့ မှာ လွယ်သည့်ကိစ္စ မဟုတ်ပါ။

သို့ရာတွင် ရဲလာတာမှန်က မပြေးနိုင်၍ ရဲလက်ရောက်လျှင် တရားစွဲခံရပြီး ထောင်ကျနိုင်၏။ ထောင်ကျလျှင် အလုပ်ပါ ပြုတ်မည်။ အသားစုတ်ပြတ်မည့် အန္တရာယ်ထက် ကြီးမားသောအန္တရာယ်က နောက်က လိုက်နေတော့ ညှစ်ခုန်လိုက်သည့်အခါ အတွင်းအားတွေ ထွက် လာပြီး သံဆူးကြိုး ၅ ပေကျော်အမြင့်ကို အလွယ်တကူ လွတ်သွားခဲ့လေသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်က အတွေ့အကြုံအရ 'ငါ့မှာ အတွင်းအားရှိသည်' ဟု သိရကာ အခက်အခဲ ကြုံလာ၍ ထိုအတွင်းအားများကို ညှစ်သုံးလိုက်သည့်အခါ အခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည် ချည်းသာ ဖြစ်သည်။ ။

၂၀၀၂ ခုနှစ်တုန်းက ဆိုရင် ယခုအချိန်တွင် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ကင်ဆာရောဂါသည် သမီးလေးကို မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် ဒုတိယအကြိမ် ဆေးသွင်းရတော့မည်။ ငွေကလည်း အနည်းဆုံး သုံးသောင်းခွဲလောက်ရှိမှ ဆေးသွင်းလို့ ဖြစ်မည်။ လက်ထဲလည်း ပိုက်ဆံ မ

ရှိတော့။ သားကြီးကို မျှော်လင့်အားကိုးဖို့ သာ ရှိသော်လည်း သားကြီး၏ အလုပ်စခန်းသို့ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ရောက်ရှိနေ၍ သားကြီးက မလာနိုင်။ စိတ်ပျက်မည်ဆိုလျှင် ထိုင်ငိုနေဖို့ သာ ကောင်းသည် ။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် မငိုပါ။ အိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုးမြဲ၊ မေတ္တာပို့မြဲဝတ်အတိုင်း ပြုပါသည် ။ အားငယ်ဝမ်းနည်းစိတ်ကို ဖယ်ခွာပြီး ငါ့မှာ အတွင်းအားတွေ ရှိသည် ၊ ငါသည် ငါတတ်နိုင်သလို သူတစ်ပါးအား ကူညီခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်တွေ ရှိသည် ။ ငါရဟန်းဝတ်စဉ်က အားထုတ်ထားတဲ့ ဝိပဿနာကုသိုလ်တွေ ရှိသည် ။ လူတွေမှာ မကောင်းတာတွေ မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံရသလို၊ ကောင်းတာတွေလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံရတတ်သည် ၊ ကြုံနိုင်သည် ဟူ၍ အကောင်းမြင်စိတ်ကို မွေး၍ အိပ်ပါသည် ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်တော် ရေးနေကျ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရောက်သည့်အခါ အယ်ဒီတာက သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ကျွန်တော့်သမီး ဆေးရုံတက်နေရကြောင်း သိသွား၍ ငွေငါးသောင်း ထုတ်ပေးခဲ့သည်ဆိုကာ ငါးရာတန်တစ်အုပ် ထုတ်ပေးပါသည် ။ ပေးသွားသူနှင့် ကျွန်တော် မသိပါ။ နောင်တစ်နှစ်ခွဲကြာမှ ထိုသူနှင့် လူချင်းတွေ့ဖူးပါသည် ။ သမီးကိုလည်း ဆေးသွင်းပေးနိုင်ပါသည် ။

ကျွန်တော့်အခက်အခဲများ ပြေလည်သွားပါသည် ။ ထိုစဉ်က 'ငါ့မှာ မမြင်ရသော အတွင်းအားတွေ ရှိသည် ' ဟူသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ခဲ့၍ မမြင်ရသော နေရာမှာ အကူအညီရပြီး ပြေလည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ အခက်အခဲကြုံသည့်အခါ စိတ်ဓာတ်သည် အလွန်အရေးကြီးပါသည် ။

ဒုတိယအချက် - စိတ်စေရာလိုက်သည့် စိတ်၏ ကျေးကျွန်မဖြစ်ပါ

စေနှင့်။

'ပါပသ္မိံ ရမတိမနော' ဟူသော ကျမ်းဂန်စကား ရှိသည် ။ 'စိတ်သည် မကောင်းမှုမှာ မွေ့လျော်တတ်၏' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည် ။

စိတ်သည် ရေနံတူ၏ ဟူ၍ လည်း ပညာရှိများ ပြောကြ၏။ ရေသည် နိမ့်ရာ စီးသကဲ့သို့ စိတ်သည် လည်း မကောင်းမှုဘက်သို့သာ စီးတတ် (ဝါ) ညွတ်တတ်သည် ။

ထိုစိတ်သဘာဝအမှန်ကို နားလည်ထားလျှင် မိမိစိတ်ကို မကောင်းမှုဘက်မှာ ညွတ်ကိုင် ကျက်စားချင်တိုင်း ကျက်စား၍ မရအောင် မိမိက သတိနှင့် စောင့်ရှောက်တတ်ရပါမည်။

သူတစ်ပါးအကြောင်း အတင်းပြောနေသည့် လူအနားတွင် နေမိပါက အတင်းပြောတာကို မိမိကပါ စိတ်ထက်ထက်သန်သန်ကြီးနှင့် ပါဝင်ပြောမိ၊ သူတစ်ပါး၏ အားနည်းချက်တွေ အပြစ်တွေကို တွေးမိ၊ နှာခေါင်းရှုံ့မိ ဖြစ်တတ်သည် ။ အရည်မရ အဖတ်မရ စကားတွေကို နားထောင်ပြီး မိမိစိတ်ကပါ ထိုအထဲပါကာ ဝစီကံမြောက် ပြောဆိုမိတတ်သည် ။ သူတစ်ပါး အဆင်ပြေအောင်မြင်တာကို ဝမ်းမြောက်မှုမဖြစ်ဘဲ ငြူစူဝန်တိုစိတ် ပေါ်မိတတ်သည် ။ ကိုယ့်ကို ထိခိုက်နာကျင်အောင် ပြောဖူး၊ ပြုဖူးသူများကို သတိရပြီး ဒေါသစိတ်တွေ၊ ဗျာပါဒစိတ်တွေ ဝင်နေတတ်သည် ။

ထိုအခါမျိုးတွင် မိမိစိတ်သည် နိမ့်ရာသို့ ဆင်းနေသည် ဟု သတိရှိရှိနှင့် သိရှိပြီးနောက် ငါသည် အနိမ့်သို့ ဆင်းမည့်သူ မဟုတ်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မြှင့်တင်ကာ ကိုယ့်စိတ်ကို သူသွားချင်ရာ မသွားစေအောင် ထိန်းချုပ်တတ်ရမည်။

သူတစ်ပါးတို့ ကို အဆင်ပြေစေလိုသည့် စိတ်၊ သူတစ်ပါး ဒုက္ခရော

က်လျှင် သနားတတ်သည့်စိတ်၊ သူတစ်ပါး အဆင်ပြေလျှင် ဝမ်းသာတတ်သည့် စိတ်၊ သူ့အကြောင်းနှင့်သူ ဖြစ်နေသော ကိုယ်လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်သည့် အချို့သော အရာတွင် လျစ်လျူရှုထားတတ်သည့် စိတ်မျိုးတွေ ရှင်သန်လာအောင် ပွားယူရမည်။ ထိုအခါ စိတ်သည် မကောင်းမှု၌ ကျက်စားခွင့် နည်းသွားလိမ့်မည်။

ဤသို့ဖြင့် မိမိသည် စိတ်စေရာ၊ ပါနေသည့် စိတ်၏ ကျေးကျွန် မဟုတ်တော့ဘဲ စိတ်ကို အမြင့်ဘက်သို့ ပဲ့ပေး တွန်းပေးနိုင်သော စိတ်၏ သခင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

ဈင်ဝါဒ စကားပုံတစ်ခု ရှိသည် ။

Be master of mind rather than mastered by mind တဲ့ ။ စိတ်၏ စေရာ လိုက်ပါနေခြင်းထက် စိတ်၏ သခင် ဖြစ်ပါစေတဲ့ ။

တတိယအချက် - အခက်အခဲသည် မိမိအတွက် အခွင့်ကောင်းဟု မှတ်ပါ။

များစွာသော သူတို့ သည် အခက်အခဲကို ကြောက်ကြ၏။ အခက်အခဲကို ကြောက်ကြခြင်းမှာ အခက်အခဲက ဖန်တီးပေးလိုက်သော ယာယီဒုက္ခများကို မခံလိုသဖြင့် ဖြစ်သည် ။ အခက်အခဲကို တိုးမိမှာ တွေ့ကို အခက်အခဲကြုံသူများ မတွေ့မိကြပေ။

အချို့သူများ အခက်အခဲမှ ပုန်းရှောင်ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားကြ၏။ စိတ်ညစ်လို့ အရက်သောက်သည် ဆိုသည် မှာ ထိုသို့သော ပုန်းရှောင်နည်း တစ်မျိုးတည်း။

အခက်အခဲကို ရင်မဆိုင်လိုသည် နှင့် ကိုယ်က အခက်အခဲနှင့် ဝေး

ရာပြေးသော်လည်း အခက်အခဲက ကိုယ့်ဆီက ထွက်ပြေးသည် မဟုတ်
ရာ အခက်အခဲ ကြောက်သူများ သည် တစ်ခက်က နှစ်ခက် ပွားလာခြင်း
မျိုးနှင့်သာ ကြုံကြရသည် ။

အခက်အခဲမှ ရှောင်ပုန်းခြင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်နေရာက နာ၍ ထုံ
ဆေးထိုးသည် နှင့် တူသည် ။ ထုံဆေးပြယ်သောအခါ ထိုနေရာ၌ နာမြ
နာသည် သာ။ 'လာမယ့်ဘေး ပြေးတွေ့' ဆိုသော စကားသည် ကြားရ
တာ မချို့သော်လည်း သဘောအမှန်နှင့်ကျတော့ အတော်နီးစပ်သော စ
ကားဖြစ်သည် ။

ကျွန်တော်နှင့် မဟုတ်တာ အတူတူ လုပ်ကြသူ သူငယ်ချင်းအချို့ ရှိ
သည် ။ အချို့က မဟုတ်တာ လုပ်မိတော့ ပြဿနာတွေ့သည် ။ ပြဿနာ
တွေ့တော့ ရင်မဆိုင်ရဲ၍ ရှောင်ပုန်းရာမှ ထောင်ကျ အလုပ်ပြုတ်သွားသ
ည် ။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ဖြင့် မဟုတ်တာ ဘာကို လုပ်ခဲ့ပြီဟု
လူကြီးအား သွားပြောပြသည် ။ ထောင်မကျ အလုပ်မပြုတ်ဘဲ ပြဿနာ
ပြေလည်သွားသည် ။

ပြဿနာဖြစ်လာလျှင် ပြဿနာကို ကြောက်နေရုံနှင့် ပြဿနာ ပြေ
လည်မသွား။ ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်မှ အဖြေကို တွေ့သည် ။ အိုင်းစတိုင်း
ပြောသွားသော စကားတစ်ခွန်း ရှိသည် ။ In the middle of difficulty lie
s opportunity တဲ့ ။ အခက်အခဲကြားမှာ အခွင့်အလမ်း ရှိသည် တဲ့ ။

ကျွန်တော် အစိုးရအလုပ် လုပ်စဉ် အလုပ်ဌာနအတွင်း ပြဿနာကြုံ
ရာ စစ်လားဆေးလား ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော့်ကြောင့် ဖြစ်သည့် ပြဿနာ
မဟုတ်သော်လည်း ထိပ်ပိုင်း လက်မှတ်ရေးထိုးရသူ သုံးဦးတွင် ကျွန်
တော်လည်း ပါနေ၍ ဖြေရှင်းရသည် ။ ကျွန်တော် သိသမျှ ပြောလျှင် ကျွ
န်တော့်အထက် တာဝန်ရှိသူတွေ အပြစ်ကြီး ရနိုင်သည် ။ ထို့ကြောင့်

ဘာမျှဖြေမနေဘဲ တိုင်းကောင်စီ၏ ညွှန်ကြားချက်ဘောင်အတွင်းသာ ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်ပါသည် ဟု တစ်ခွန်းတည်း ဖြေခဲ့သည်။ ။ အခြား ဝန်ထမ်းတစ်ဦး၏ ထွက်ချက်တစ်ခုနှင့် ကျွန်တော် ပင်စင်အပေးခံရသည်။ ။

ကျွန်တော် ပင်စင်ယူပြီး အလုပ်မှ ထွက်လာသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ အယူအဆမှာ အစိုးရဌာနတွင် စက်မှုလက်မှုအရာရှိအဖြစ်နှင့်မှ လူ့ဘဝကို နေလို့ ရသည် မဟုတ်၊ မနေတတ်သူတို့ အဖို့ သာ လောကသည် ကျဉ်းကျပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ နေတတ်သူတို့ အဖို့ လူ့လောက လူ့ဘဝမှာ နေစရာတွေ အကျယ်ကြီး ရှိသည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ။

တကယ်နေကြည့်ပါသောအခါ ကျွန်တော့်အယူအဆ မှန်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ။ ပင်စင်ယူပြီးနောက် တွဲဖက်ကျောင်းဆရာ လုပ်ရာ ကျောင်းဆရာအဖြစ်နှင့်လည်း လူ့ဘဝမှာ နေလို့ ရပေသည်။ ။ အစိုးရအရာရှိဖြစ်တုန်းက ဘယ်သူမှ ကျွန်တော့်ကို ဦးမချကြ။ စာသင်ပေးသည့်ဆရာ ဖြစ်သွားတော့ ထိုင်ကန်တော့သည့် တပည့်တွေ အများကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ။

ကျွန်တော် ပင်စင်ယူလိုက်ရသဖြင့် အကုသိုလ်တွေနှင့် ပြွမ်းနေသည့် ဘဝမှ ကုသိုလ်တွေ ရနေသည့်ဘဝ ရောက်သွားသည်။ ။ အရက်သမားအဖြစ် အသက် ၄၀ ကျော် ၅၀ တွင်းနှင့် သေရမည့်အဖြစ်မှ လွတ်သွားသည်။ ။ ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံတွေ လျှောက်ရေးရာ ဦးတင်ဦး (ကျူရှင်) ဟူ၍ ဖြစ်သွားခဲ့သေးလေသည်။ ။

ပင်စင်ယူရချိန်က အခက်အခဲအချို့နှင့် ကြုံခဲ့ရသေးသည်။ ။ သို့ရာတွင် ထိုအခက်အခဲကြားမှ ပင် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် ပင်စင်မယူမီကထက် ကောင်းသည့် အခွင့်အလမ်းကောင်းနှင့် တွေ့ရာ ဘဝကူးပါ ကောင်း

နိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းကောင်းတွေ့ကြုံခဲ့ရလေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် အခက်အခဲဆိုတာ ကြောက်စရာ မဟုတ်ပါ။ အင်္ဂါရတ်ထိုးသူ မီးပူခံရသည် မှာ ရွှေရချင်၍ မဟုတ်ပါလော။

စတုတ္ထအချက် - အကောင်းမြင်စိတ် မွေးပါ။

အကောင်းမြင်စိတ်ဆိုသည် မှာ အဖျက်မြင်စိတ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သည်။ ။ အပျက်မြင်စိတ် ရှိသူသည် ဒီလို လုပ်လိုက်ရင် ငါတော့ ရှုံးတော့မှာ ပဲ၊ ဒီနည်းကတော့ အောင်မြင်မည် မထင်၊ ဖြစ်များမှ ဖြစ်ပါ့မလားဟူသော စိတ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။

အကောင်းမြင်စိတ်က ထိုသို့မဟုတ်။ မိမိအလုပ်၏ ရှေ့အလားအလာကောင်း၊ ရလဒ်ကောင်းများကို မျှော်တွေးထားသော အမြင်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။ သို့ရာတွင် အကောင်းမြင်စိတ် ဆိုသည် မှာ ဖြစ်နိုင်တာ၊ မဖြစ်နိုင်တာ ထည့်မတွက်ဘဲ လေထဲ တိုက်အိမ်ဆောက်ခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုသည် ကား မဟုတ်ပါ။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို အနုတ်လက္ခဏာဘက်က မကြည့်ဘဲ အပေါင်းလက္ခဏာဘက်က ကြည့်တတ်သော အမြင်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။ နံပါတ်တစ်အချက်တွင် ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့သည့် သမီးကလေး ဆေးသွင်းရသည့် သာဓက ကြည့်လျှင် ကျွန်တော် စိတ်ပျက်မည်ဆိုလျှင် နယ်က တက်လာသည့် လူဆင်းရဲ၊ ရန်ကုန်မြို့ထဲမှာ ဆေးမျိုး ဉာတိကလည်း မရှိဘဲ ဘယ်သူ့ဆီက ငွေကိုဆွဲ၍ ဆေးကုနိုင်ပါမည်နည်း။ အမယ်လေး... ငါ့သားကလည်း မလာသေး။ ငါ့သမီးလေးတော့ ဆေးမသွင်းရလျှင် သေပါပြီ စသဖြင့် တွေး၍ စိတ်ဆင်းရဲ လက်မှိုင့်ချနေဖို့ သာ ရှိသည်။ ။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် အကောင်းမြင်စိတ် ထားသည်။ ။ လောကမှာ

ကိုယ်ထင်မထားတာတွေလည်း ဖြစ်တတ်တာပဲ၊ ငါပြုထားသော ကုသိုလ်တွေကြောင့် ကူမသူ ပေါ်လာနိုင်တာပဲဟူ၍ အဖြစ်သဘောဘက်က တွေးသည်။ ။ တကယ်လည်း ကူမမယ့်သူ ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ။

စာပေလောက ဦးမျိုးညွန့်အတွက် ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ပေးထားသော စာအုပ်ထဲမှ ပါမောက္ခ ရန်ဒီပေါက်ရှ်သည် မကြာမီ လပိုင်းအတွင်း သေမည့်လူမမာ ဖြစ်သည်။ ။ သေမှာ ကို တွေးပြီး စိတ်ဆင်းရဲမနေ၊ မသေခင် ငါဒါတွေ လုပ်သွား၍ ရသည် ဟု တွေးကာ ဟောပြောပွဲလုပ်၏။ ထိုဟောပြောပွဲကို အခြေခံ၍ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသွားသည်။ ။ ထွက်ထွက်ချင်း အုပ်ရေ လေးသိန်းချက်ချင်း ကုန်သည်။ ။ ယခု အုပ်ရေ လေးသန်းခွဲကျော် ရောင်းပြီးပြီ။ ၄၆ ဘာသာဖြင့် ဘာသာပြန်ထားပြီးပေပြီ။

ဘဝကို အကောင်းမြင်စိတ်နှင့် နေနိုင်ဖို့ သည် အလွန်အရေးကြီးသည်။ ။ ဆောင်းပါးအတန်ရှည်ပြီဖြစ်၍ ပဉ္စမနှင့် နောက်ဆုံးအချက်ကို ဖော်ပြပါမည်။

ပဉ္စမအချက် - ခွင့်လွှတ်တတ်ပါစေ။

များစွာသော လူတို့ သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အရှုံးပေးစိတ်ဟု မြင်ကြသည်။ ။ သူက ငါ့ပါးကို ကိုက်သွားလျှင် သူ့နားကို ငါ့ကိုက်မည်ဟု လက်စားချေစိတ် မွေးကြသည်။ ။ မည်သူ ငါ့ကို မည်သို့ ပြုသွားသောကြောင့် ငါ့မှာ ဘယ်သို့ခံရလေသည် ဟု မကျေချမ်းနိုင်ဘဲ အာဃာတစိတ်ကို မွေးကြသည်။ ။

လူတွေသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာန၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယတို့ နှင့် ဖုံးလွှမ်းထားကြသဖြင့် အမှန်အတိုင်း မမြင်နိုင်ဘဲ အမှားတွေ ပြုမိတတ်ခြင်း

င်း ဖြစ်သည် ဟူသော သဘာဝကို သတိမပြုမိဘဲ အပြစ်ပြုသူ အမှားပြုသူကို ခွင့်မလွှတ်နိုင် ဖြစ်ကြသည် ။ အမှန်ကတော့ သူ ပြုသည့် အမှားမျိုးကို သူ့အခြေအနေမျိုး ကြုံလာလျှင် ငါလည်း ပြုမိနိုင်တာပဲဟူသော ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ဝင်မလာသောကြောင့် ခွင့်မလွှတ်နိုင်ခြင်းပင်။

ငါလည်း ပဲ သူလို မှားနိုင်တာပါကလားဟု ဆင်ခြင်မိလျှင် ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖို့ လွယ်ကူသွားသည် ။ တကယ်တော့ ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် မိမိကိုယ်မှာ သယ်ပိုးထားရသော ဒေါသစိတ်၊ အာဃာတစိတ်၊ သူ့ကို ပြန်လည်နှိပ်စက်လိုသော ဗျာဒစိတ်အစရှိသော ညစ်ညမ်းသည့် အကုသိုလ် ဝန်ထုပ်ကြီးကို လွှတ်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဤသဘောကို မတွေးမိကြသဖြင့် ခွင့်လွှတ်စိတ် မမွေးနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည် ။

ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် စိတ်မှာ ထမ်းရွက်ထားခြင်းကို လွှတ်ချလိုက်ခြင်း တစ်မျိုးဟူ၍ မိမိကိုယ်ကိုယ် ပေါ့ပါးအောင်ပြုခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။ သူ့ကို အလျှော့ပေး အညံ့ခံခြင်းမဟုတ်၊ ကိုယ့်အကျိုးအတွက် ကိုယ် ပေါ့ပါးစွာ နေနိုင်အောင်ပြုခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်သည် ။

ချုပ်ရသော် လူ့ဘဝကို ဖြတ်သန်းကြရာ၌ အကောင်းအဆိုး လောကဓံအမျိုးမျိုးတို့ ကို ကြုံကြရသည် ချည်း ဖြစ်သည် ။ အဆိုးလောကဓံများနှင့် ကြုံကြရသည့်အခါလက်မြောက် အရှုံးပေးခြင်း (အချို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေကြခြင်းမျိုး)၊ လက်မှိုငြချ ညည်းညူခြင်းမျိုး မဖြစ်ရလေအောင် မိမိစိတ်ကို ပစ်တိုင်းထောင်စိတ်ဖြစ်အောင် မွေးမြူထားရပါမည်

။

ပစ်တိုင်းထောင်စိတ် မွေးမြူရာ၌ အခြားနည်းနာများ လည်း ရှိနိုင်သေးသော်လည်း အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် အကြံပေးချက် ငါးချက်ကို လိုက်နာနိုင်လျှင်ပင် လူ့ဘဝကို တော်တော်ကလေး ပေါ့ပါးစွာ

နေနိုင်သွားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

သရပါမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

*

အပြော

အပြောဆိုသည် မှာ စကားကို နှုတ်က မြွက်ဆိုသော အမူအရာကို ဖော်ပြသည့် ဝေါဟာရမှန်း လူတိုင်း သိကြပါသည်။ အပြောသည် အလုပ်နှင့် ယှဉ်ကြည့်လိုက်၍ တခြားစီ ဖြစ်နေသောအခါတွင် ဖြစ်စေ၊ အပြောနောက်က အလုပ်က လိုက်ပါမလာလျှင်ဖြစ်စေ အထင်သေး ရှုတ်ချခံရသော ဝေါဟာရ ဖြစ်သည် ကိုလည်း လူတိုင်း နားလည်ကြပါသည်။ ။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ အလုပ်နှင့်နှုတ်စကား တခြားစီ ဖြစ်သည့်အခါမျိုးတွင် အပြောကို အရေးမထားသလို ပြုကြစေကာမူ အမှန်တော့ အပြောသည် လည်း အရေးပါပေသည်။ ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အပြောသည် မနောကို ထင်ဟပ်ဖော်ပြပေးသော အမူအရာလည်း ဖြစ်နေသည့်အပြင် အလုပ်ကို အပြောနှင့် စကြရ၍ ဖြစ်သည်။ ။

'စကား စကား ပြောဖန်များ ၊ စကားထဲက ဇာတိပြသည် ' ဟူသော ဖိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံမှာ စကားက မနောကို ဖော်ပြနိုင်ပုံကို ပြနေသော စကားပုံဖြစ်သည်။ ။

မနောက ပျော့ပျောင်းလျှင်လည်း နှုတ်အမူအရာ အပြောမှာ ပေါ်လာတတ်သည်။ ။ မနောက ခက်ထန်လျှင်လည်း နှုတ်အမူအရာ အပြောမှာ ပေါ်လာတတ်သည်။ ။ မနောက ဖြောင့်စင်းလျှင်လည်း နှုတ်က ပရိယာယ်ဝေဝစုံ မပါသော စကားမျိုးတွေ ထွက်လာတတ်သည်။ ။

အပြောသည် မည်သူ့ကိုမျှ ရည်ရွယ်သည် မဟုတ်ဘဲ နှုတ်က ရွတ်ဆို နေရုံမျှဖြစ်လျှင် အလုပ်နှင့် မသက်ဆိုင်လှတော့သဖြင့် အရေးမပါတော့ ပေ။ စိတ်ကျန်းမာရေး မကောင်းသူတစ်ဦးသည် လမ်းသွားရင်း သို့မဟုတ် တစ်နေရာရာမှာ ထိုင်ရင်း တစ်ယောက်တည်း ပြောဆိုနေပါလျှင် ထိုစကားကို မည်သူမျှ ဂရုစိုက်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ခပ်ရိုင်းရိုင်းပြောရလျှင် 'အရူးစကား' ဟူ၍ မည်သူမျှ အလေးထားကြမည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ထို စိတ်ကျန်းမာရေး မကောင်းသူကပင် အိမ်တစ်အိမ် မီးစွဲနေတာကို မြင်၍ 'မီး... မီး' ဟူ၍ ပြောဆိုလိုက်ပါလျှင် ထိုစကားသည် အလေးထားရမည့် စကားမျိုး ဖြစ်သွားနိုင်သည် ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုစကားသည် နှုတ်ကတွင် ထင်ရာကို ရွတ်နေရုံမျှ မဟုတ်တော့။ ကြားသူ ပရိသတ် နားထောင်စေလိုသော အာသီသ ထိုစကားတွင် ပါပြီး ထိုစကားနောက်တွင် မီးမကူးနိုင်မီ ငြိမ်းသတ်ရမည့် အလုပ်ကိစ္စလည်း ပါနေသောကြောင့်တည်း။

အလုပ်နှင့်စပ်နေသော အပြောသည် အရေးကြီး၏။ အလုပ်တို့ သဘောမှာ တစ်ဦးတည်း ထလုပ်၍ ရသော အလုပ်မျိုးလည်း ရှိ၏။ အခြားသူတစ်ဦးဦးကို လုပ်စေလိုသော အလုပ်မျိုးလည်း ရှိ၏။ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းနှင့် လုပ်၍ မရ၊ ပြောသူ အပါအဝင် အခြားသူများ ပါ ဝိုင်းဝန်းလုပ်ရမည့် အလုပ်မျိုးလည်း ရှိလေသည် ။

လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ကိစ္စ၊ ရပ်ရွာ၊ မြို့ရွာနှင့် ဆိုင်သော ကိစ္စ တိုင်းပြည်နိုင်ငံနှင့် ဆိုင်သောကိစ္စတို့ တွင် ငါချည်း မပြီးတော့ဘဲ အခြားသူများ ပါ ပါလာရသဖြင့် အပြောသည် လည်း အရေးကြီးသော အလုပ် ဖြစ်လာသည် ။ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ရမည့် အလုပ်မလုပ်မီ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုမည့်သူက သို့မဟုတ် စည်းရုံးဆော်သြမည့်သူက ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည့်သူများကို ထိုအလုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်၊ ထိုအလုပ်၏ အ

ရေးပါပုံ၊ ထိုအလုပ်၏ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များ ၊ ထိုအလုပ်ကို အကောင်အထည်ဖော်မည့် နည်းလမ်း၊ ထိုအလုပ်ကို မည်သူမည်ဝါတို့ က မည်သည့်အခန်းကဏ္ဍက မည်သို့မည်ပုံ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြမည်။ ထိုအလုပ်ကို မည်သည့်အချိန် ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ကြရမည်။ အလုပ်၏ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ကို မရောက်မီ ကြုံရဖွယ်ရှိသော အခက်အခဲ ပြဿနာများ ၊ ထိုပြဿနာများကို မည်ကဲ့သို့ အဖြေရှာ၍ ဆောင်ရွက်သွားကြမည်။ အခက်အခဲတွေ့လျှင် တွန့်ဆုတ်တတ်၊ နောက်ဆုတ်တတ်သော သဘာဝမျိုး ရှိတတ်သဖြင့် မိမိတို့ စိတ်မှာ မည်သို့သော သန္နိဋ္ဌာန်ထား၍ ထိုအလုပ်ကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်သွားမည် စသည် တို့ ကို ပြောပြရလေသည် ။

ထိုအခါမျိုးတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုမည့်သူ၊ သို့မဟုတ် စည်းရုံးဆော်ပြုသူ၏ အပြောသည် အလွန် အရေးပါလာပေသည် ။ ထိုအခါမျိုးတွင် အပြောသည် အလုပ်မဟုတ်၍ အရေးမကြီးဟု မထင်အပ်။ အပြောကပင်လျှင် အလုပ်ဖြစ်နေပေသည် ။ ပါဝင်ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရမည့်သူများက မိမိတို့ ဆောင်ရွက်ရမည့် အလုပ်အကြောင်းကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လျှင် ပေါက်သလောက် အလုပ်ပြီးမြောက်မှုမှာ အရေးရောက်သွားလေသည် ။ ပြောသည့်သူက ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည့်သူများကိုမှ နားပေါက်အောင် မပြောနိုင်လျှင် ထိုအလုပ်သည် မစမိကပင်လျှင် အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီ ဖြစ်သည် ။

အချို့သူများ သည် အပြောကို အရေးမကြီး၊ အလုပ်သာ အရေးကြီးသည် ဟု အထင်ရောက်ကြ၏။ နှုတ်က သိပ်ပြောမနေဘဲ ထလုပ်ကြ၏။ ထိုသို့သော သူများ ၏ အယူအဆသည် 'သောက်ရေတစ်ခွက်လောက်တော့ ဘယ်သူမှ ခိုင်းမနေပါဘူး။ ငါ့ဘာသာ ထခပ်သောက်လိုက်မယ်' ဟူသော အရာမျိုး၌ သာ မှန်လေသည် ။ များစွာသော အလုပ်တို့ သည်

တစ်ဦးတည်း လုပ်ရုံနှင့် မပြီးကြပေ။ လုပ်ရမည့်သူ နှစ်ဦး ဖြစ်လာလျှင်ပင် နောက်တစ်ဦးကို ထိုအလုပ်အကြောင်း သိအောင်ပြောပြဖို့ လိုလာပေပြီ။ ထိုအခါ အပြောသည် အရေးပါလာပေပြီ။

ထို့ကြောင့် အပြောသည် လည်း ပညာတစ်ရပ် ဖြစ်လာရပေသည် ။ အလုပ်မှာ ထိုအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်နည်းရှိသကဲ့သို့ပင် အပြောမှာလည်း ဘယ်အရာ၊ ဘယ်ကိစ္စကို ဘယ်သို့ ပြောရမည် ဟူသော ပြောနည်းဆိုဟန် ရှိပေသည် ။

ပြောနည်းဆိုဟန် ကျွမ်းကျင်လျှင် ကျွမ်းကျင်သလောက် လိုရာကိစ္စ ချောမောစွာ ပြီးမြောက်နိုင်ပေသည် ။ ပုဂံခေတ်က ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာတော်သည် တရုတ်မင်း ဦးတည်ဘွားထံသွား၍ ငြိမ်းချမ်းစကား ဆိုရလေသည် ။ ဆရာတော်ကြီး တရုတ်မင်းကို ပြောကြားသော စကားများမှာ ပြေပြစ်ချေငံသည့်အပြင် တရုတ်မင်း မငြင်းနိုင်သော အကြောင်းပြ စကားများ ပါနေသောကြောင့် (ဝါ) ကိုယ့်နိုင်ငံကို စစ်ပြုနေသော ဘုရင်ကို နားပေါက်အောင် ပြောနိုင်သောကြောင့် တရုတ်တပ်များကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသွားဖူးပေသည် ။

အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်လက်ထက်တွင် ဟံသာဝတီက ရေကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်လာကာ အင်းဝကို ပိတ်ဆို့ဝန်းရံထားသဖြင့် အင်းဝဘုရင် လက်နက်ချ၍ နန်းကို အပ်ရတော့မလောက် အခြေအနေ ဆိုက်ရောက်နေပေသည် ။ ပင်းယစင်္ကြံသူမြတ် အဟောအပြောကောင်း၍ မွန်တို့ အင်းဝကို မသိမ်းဘဲ တပ်များကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသွားဖူးပေသည် ။

ထိုသို့သော အရေးများ တွင် အပြောသည် အရေးပါပေသည် ။ ပြောခြင်းသည် ပင်လျှင် အရေးပါသောအလုပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည် ။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က ကျောင်းများ တွင် အခါအားလျော်စွာ စ

ကားရည်လုပွဲ၊ ကျပန်းစကားပွဲများကို ကျင်းပပေးလေ့ ရှိသည် ။ ကလေးတွေ၏ နှုတ်မှုစွမ်းရည်ကို လေ့ကျင့်ပေးခြင်းပင်။ နောင် တော်လှန်ရေးကောင်စီ တက် လာပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ထိုသို့သော စကားရည်လုပွဲများ ပျောက်သွားသည် ကို သတိပြုမိခဲ့ပေသည် ။ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ သည် အပြောကို 'အလူးဖုတ်' သည် ဟူ၍ လောက်သာ သဘောထားပုံရပေသည် ။ စကားကို တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းနှင့် အမိန့်ပေးပြောဆို အလုပ်လုပ်ရသော စစ်တပ်လို အဖွဲ့အစည်းမှာ ပင် အနည်းဆုံးအားဖြင့် အထက်က အမိန့်ပေးသူက လက်တွေ့တိုက်ပွဲဝင်မည့် အောက်ကအရာရှိနှင့် စစ်သည်များကို မိမိတို့ 'မစ်ရှင်' သည် ဘာဟူသည် ကို သဘောပေါက်အောင် ပြောရပေသေးသည် ။

အမိန့်နှင့်သာ အလေ့အကျင့် များ လာသူများ သည် အပြောဘက်တွင် အားနည်းကြသည် ။ မိမိတို့ စကားကို နားထောင်ရသူသည် အထက်ကို ဘာမျှပြန်ပြောခွင့် မရှိသော စစ်သားများ ချည်းဆိုလျှင်ကား အရေးမကြီးလှ။ နားထောင်သူက ကြားရသော စကားကို ဟုတ်မဟုတ်၊ မှန်မမှန်၊ သင့်မသင့် ချင့်ချိန်စဉ်းစားပြီး စောဒကတက်တန် တက်၊ မေးခွန်း ပြန်ထုတ်တန် ထုတ်မည့်သူမျိုး ဖြစ်နေလျှင် ပြောသူအဖို့ အရေးကြီးလာပေပြီ။ ထိုအခါ အပြောသည် လိုအပ်သော ကျွမ်းကျင်မှုတစ်ခု ဖြစ်လာပေသည် ။

ဤသဘာဝကို မသိကြ၍ နှုတ်မှုစွမ်းရည်ကို အားမပေးချင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် သမိုင်းတွင် ဘယ်ပညာရှိကမှ ချီးမွမ်းမည်မဟုတ်သော 'ဓားကို ဓားချင်း၊ လှံကို လှံချင်း' ဟူသော စကားမျိုးကို ပြောဖြစ်မိကြခြင်း ဖြစ်ပေသည် ။

တစ်ခါတစ်ရံ နှုတ်အမှုအရာသည် အလွန်အရေးကြီးသည် ။ စကား

တစ်ခွန်းနှင့် ကိစ္စပြီးပြေသွားတာမျိုးတွေ ရှိသည်။ ၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဒုတိယ ကျောင်းသားသပိတ်တုန်းက နန်းရင်းဝန်ဒေါက်တာဘမော်ပြောသော ' အောင်ဆန်း မင်းက တစ်ကျပ် တောင်း၊ ငါကငါးမူး ဆစ်မယ်၊ ပြီးတော့ သုံးမတ်နဲ့ တို့ တည့်ကြတာပေါ့ကွာ' ဟူသော စကားသည် အလွန်တာသွားသောစကား ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဗမာ့ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းဖွဲ့တော့ ဒေါက်တာဘမော် က ဥက္ကဋ္ဌ၊ သခင်အောင်ဆန်းက အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စကို နယ်က သခင်တွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိကြသေးသည် မဟုတ်၍ ရေကျော် ထဲက တို့ ဗမာအစည်းအရုံးတွင် နယ်က သခင်တွေကိုပါ ဖိတ်ကြား၍ ရှင်းလင်းပြောပြသည့်အခါ သခင်ဆောင်ဆန်းနှင့် သခင်ထိပ်တင်ကိုယ် တော်ကြီးတို့ ထိပ်တိုက်တိုးပြီး ကတောက်တဆ ဖြစ်ကြသည်။ သခင် အောင်ဆန်း သဘာဝအတိုင်းဆိုလျှင် ထသတ်ဖို့ လောက် ရှိသည်။ သို့ရာတွင် စကားပရိယာယ် ကျွမ်းကျင်သော သခင်နုတို့၊ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနိုင်သော သခင်မြတို့ ပါနေကြသဖြင့် ရည်ရွယ်ရင်း အစည်းအဝေးကိစ္စ ချောပြေသွားပေသည်။

အပြောကို 'အပြောပဲ' ဟူ၍ သဘောထားကာ အထင်မသေးအပ်။ သူ့နေရာနှင့်သူ အပြောသည် လည်း အရေးပါပေသည်။ နောင်တွင် ကမ္ဘာကြီးကို မှောက်ပစ်လုနီး တန်ခိုးထွားလာသည့် အာဏာရှင် ဟစ်တလာသည် ပင်လျှင် သေနတ်ကိုင်ပြီး အာဏာရှင် တက်လုပ်သည် မဟုတ်။ စကားပြောကောင်းပြီး လွှတ်တော်တွင် အာဏာရလာရင်း နောင်တော့မှ သာ အာဏာရှင်ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အမှတ်တမဲ့ ကျီစယ်သော စကားမျိုးကပင်လျှင် အသက်အန္တရာယ်အထိ ဆိုက်သွားတတ်သည်။ ပုဂံရာဇဝင်တွင် တရုတ်ပြေး

မင်းဟု သမိုင်းဆရာများက ကမ္ဘာ့အထိုးခံရသူ ဘုရင်နရသီဟပတေ့ သည် သားဖြစ်သူ သီဟသူ အဆိပ်ခတ်သော ပွဲတော်ကို တည်ကာ အသက်ဆုံးသွားရသည်။ သီဟသူသည် သူငယ်စဉ်က သူ့ခမည်းတော်က 'ဝက်လက်ခိုးမသား၊ ဝက်လက်ခိုးမသား' ဟူသော ကျီစယ်စကားကို အမှတ်အငြိုး ထားခဲ့ခြင်းသည် လည်း သူ့ခမည်းတော်ကို လုပ်ကြံခဲ့ခြင်း အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မဃဒေဝလင်္ကာသစ်တွင် 'နှုတ်ဓားမ' ဟူသော စကား၊ 'နှုတ်လှံထိုး' ဟူသော စကားများကို တွေ့ရသည်။ ။ လင်္ကာစကားများ ဖြစ်ပါ၏။ ဓားသည် နှင့် ခုတ်လိုက်သည် နှင့် မခြား၊ လှံနှင့် ထိုးလိုက်သည် နှင့် မခြား တစ်ဖက်သားမှာ ထိခိုက် နာကြည်းသွားလောက်အောင် ပြောသည် ကို 'နှုတ်ဓားမ ခုတ်သည်' 'နှုတ်လှံထိုးသည်' ဟု သုံးစွဲခြင်းပင်။ နှုတ်ကြောင့်ကြေ၊ လက်ကြောင့်သေ ဟူသော စကားကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံ နှုတ်ကြောင့် တစ်ဖက်လူကို စော်ကားမိလိုက်သလို ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ။ ခံရသူက နာကြည်းသွားတတ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် စကားကို ဆင်ခြင်ပြောရမည်ဟု လူကြီးသူမများက သတိပေးကြခြင်းပင်။

အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် သမ္မတကာတာ လက်ထက် နှုတ်ကြောင့် ဝန်ကြီးတစ်ပါး ရာထူးမှ ပြုတ်ဖူးသည်။ ။ ထိုဝန်ကြီးမှာ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး ဖြစ်သည်။ ။ တစ်ခါတွင် ထိုဝန်ကြီးသည် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ဘက်သို့ ခရီးထွက်ရာ တောင်ပိုင်းပြည်နယ်များ ဘက်မှ လှည့်သွားသည် ဖြစ်၍ သူ စီးလာသော လေယာဉ်လူမည်းရွာ တစ်ရွာထက်မှ ခပ်နိမ့်နိမ့် ပျံသန်းသွားစဉ် မြေပြင်

မှာ ထိုရွာမှ လူမည်းများ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည် ကို မြင်ရသည် ။
လူမည်းတွေကို မြင်သောအခါ လူမည်းကို မုန်းတီးသော ထိုဝန်ကြီး၏ နှုတ်မှ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားတစ်ခွန်း ထွက်သွားသည် ။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် ဝန်ကြီးနှင့်အတူ နစ်ဆင်လက်လက် ဝါတာဂိတ် အရေးအခင်းတုန်းက အဓိကပါဝင် ပတ်သက်ခဲ့သူ သတင်းထောက်နှစ်ဦးထဲက တစ်ဦးလည်း (ဘော့ဝုဒ်ဝပ်လား မမှတ်မိ) လိုက်ပါလာသည် ။ သတင်းထောက်သည် ထိုဝန်ကြီး၏ မဖွယ်မရာစကားကို မှတ်သားထားပြီး ထိုအခရီးမှ အပြန်၌ သူလုပ်နေသော သတင်းစာတွင် အမည်နာမ အတိအကျ မဖော်ပြဘဲ သတင်းတိုလေး ထည့်ရေးလိုက်သည် ။ အိမ်ဖြူတော်က မကျေနပ်။ သတင်းစာကို ဖိအားပေးသည် ။ သတင်းထောက်က အလျှော့မပေး။ နောက်ထပ် အနည်းငယ်တိုး၍ အသေးစိတ်အချက်အချို့နှင့် သတင်း ထပ်ထည့်လိုက်သည် ။ အိမ်ဖြူတော်ဒေါပွကာ တိုး၍ ဖိအားပေးသည် ။ သတင်းသမားကလည်း အလျှော့မပေးဘဲ ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ရက်၊ ဘယ်အချိန်တွင် ဝန်ကြီးဘယ်သူက ဘယ်သို့ပြောပုံကို သူပြောသည့် စကားလုံး အတိအကျ၊ သူ၏ နာမည် အတိအကျပါ အသေးစိတ် ဖော်ပြလိုက်ရာ အိမ်ဖြူတော်သည် ရှေ့မတိုးသာတော့ပေ။ သတင်းစာတွေက အိမ်ဖြူတော်ကို ဝိုင်းဝန်းပြစ်တင် ဝေဖန်ရေးသားကြသဖြင့် အိမ်ဖြူတော်သည် ဝန်ကြီးဘက်က ကာကွယ်နိုင်သော အကြောင်းပြချက် မတွေ့ရတော့ဘဲ နောက်ဆုံး၌ သမ္မတကာတာက ထိုဝန်ကြီးကို ရာထူးမှ ထွက်ခိုင်းလိုက်ရလေသည် ။

စကားတစ်ခွန်းကြောင့် ဝန်ကြီးရာထူး ပြုတ်သွားခြင်းပင်။

မြန်မာနိုင်ငံကား အမေရိကန်နိုင်ငံ မဟုတ်ပေ။ စစ်တပ်က အုပ်စိုးလာတာ အနှစ်ငါးဆယ်အကြာ ယခုအချိန်တွင် ဒီမိုကရေစီစကားပြောစ

နိုင်ငံမျှသာ ဖြစ်ပေသေးသည်။ ။ ဝန်ကြီးတစ်ပါး စကားမှား၍ သတင်းစာ
တွေက ဝိုင်းဝေဖန်ရုံနှင့် ဝန်ကြီးရာထူးမှ ပြုတ်ချင်မှ ပြုတ်ပေဦးမည်။ ပြ
ည်သူလူထုကလည်း နားလည်ခွင့်လွှတ်တန်လျှင် ခွင့်လွှတ်ကြရပေမည်။
မနောကောင်းလျက် အကျင့်ပါနေ၍ အပြောမချိုခြင်းလည်း ဖြစ်နေနိုင်
သည်။ ။ သူမနောကို နှုတ်မှ စကားလုံးဖြင့် ဖော်လိုက်ခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်
နိုင်သည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အပြောမှားသူက ငါမှားသွားလေပြီဟု အမှားကို
ပြုပြင်နိုင်မည်ဆိုလျှင် ထိုစိတ်မျိုးရှိသူကို မနောကောင်း ရှိသူဟု သတ်မှ
တ်ရပေမည်။

ကျွန်တော်တို့ သည် မနောကောင်း ထားတတ်အောင် လေ့ကျင့်သင်
ယူကြရပေမည်။ မနောသာမက ကိုယ် လုပ်ရမည့် အလုပ်အတွက် သူတ
စ်ပါး နားပေါက်အောင် ပြောတတ်သော အပြောကောင်းမျိုး ဖြစ်အောင်
လည်း ကြိုးစားရပေမည်။ မိမိတို့ ပြောထားသည့် အလုပ်ကို ပြောသည့်
အတိုင်း အကောင်အထည် ဖြစ်လာအောင်လည်း ဆောင်ရွက်နိုင်ကြရ
ပေမည်။ သို့မှ သာလျှင် ကိုယ် နှုတ် စိတ် သုံးပါးသော အမူအရာအားလုံး
သည် ကောင်းသည် ဟု ဆိုနိုင်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ပေမည်။

အပြောသည် မနောနှင့်လည်း ဆက်စပ်နေ၊ လက်တွေ့အလုပ်နှင့်လ
ည်း ဆက်စပ်နေသည်။ ။ မနောနှင့် အလုပ်အကြားတွင် ပတ္တာသဖွယ် သ
ယ်ဆက်ထားသဖြင့် အရေးကြီးလှပေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် အပြောကိုလ
ည်း ဂရုထားကြရပေမည်။

စရဏ မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ။

